

DE
MONARCHIA.

SEC ITVR AD ATRA

DE
MONARCHIA
DIVINA, ECCLESIASTICA
ET SECVLARI CHRISTIANA.

DEQVE SANCTA INTER
*Ecclesiasticam, et secularem illam coniuratione,
amico respectu, honoreque reciproca, in ordine ad
aeternam non omisa temporali foelicitatem.*

Opus quatuor distinctum partibus
in triginta libros distributis.

SANCTISSIMO DNO. N. PARE
GREGORIO XV.

*Et Christianissimo Francorum Regi
LVDOVICO XIII. speciali, ac formosissimo
nito Ecclesiae Dei filio
consecratum.*

Auctore **MICHAELE MAUCLERO**
Parisiino, Doctore
Sorbonico.

CVTETIA PARISIORVM
Sumptibus SEBASTIANI CRANCO
via Iacobaea sub Cicconijs.

M. DC. XXII.
Cum Privilegio Regio.

DE
MONARCHIA
 IN GENERE.

*EIVS ESSENTIA, ORIGINE, DIVISIONE,
 PROPRIETATIBVS; DE DEI IN OMNES
 creaturas, deque Christi Domini tam in caelo quam in terra
 Monarchia Diuina: Item de Angelica, & eius cum Ecclesia-
 stica comparatione.*

PARS PRIMA, QVINQVE
 DISTINCTA LIBRIS.

LIBER PRIMVS.

1. De natura Monarchiæ, & eius diuisione.
2. De Deo vt Monarcha excellentiæ, & summo omnium creatura-
 rum, præcipuè Angelorum hominumque iustorum principe.

CAPVT PRIMVM.

*Ab vno in vnum omnia fluunt & reuer-
 tuntur, hinc orta Monarchia.*

VERISSIME vt sanctif-
 simè veritas ipse Deus
 Optimus Maximus, per
 os Prophetarum non so-
 mel se principium & fi-
 nem omnium à se con-
 ditaram rerum appella-
 uit: Quod electo suo

Apostolico Propheta notum esse voluit cum
 mystico idioma in Apocalypsi ^a & ^b, prin-
 cipium & finem, se esse dixit: qui est, qui erat, & qui
 venturus est omnipotens. Hanc sublimem Philo-
 sophiam Sapientis sui à Spiritu sancto menti al-
 tis deitatem radicibus exprimit: capiens, has
 à corde vocis erexit: ^b omnia flumina intrant
 in mare, & mare non resondat: ad locum unde
 exeunt flumina, reuertuntur, vt iterum fluant.
 Omnia à Deo; per Deum, in Deum reuertun-
 tur: quem locum diuinitatis more suo expo-
 nit S. Gregorius, de predicatoribus sanctis à

Tomus I.

^a Deo missis non sibi, sed Deo profectum prædi-
 cationis ascribentibus, hæc ait, *c* Ad locum ergo ^e S. Gregorius
 de quo exeunt flumina, reuertuntur: quia sancti ^f lib. 20. de orat.
 viri, etsi à conspectu creatoris sui claritatem men- ^{c. 7.}
 te conspiciere conantur, forsè propter neq. ad ailiam
 vite ministerium veniunt, successanter tamen ad
 factum contemplationis studium reuertunt: Et si
 in prædicatione sua exercitiis nostris aribus per
 corporalia verba se fundant; mentes tamen iuncta
 ad considerandum semper ipsam fontem luminis
 reuertuntur, de quo ^g & bene dicitur, vt iterum
 fluant: Neq. enim ad contemplantum Deum solici-
 ta semper mentes reuertunt, nisi in æternæ car-
 itatis vitam exercitiis prædicationis eorum verba
 fuerit. Sed dum videre Deum indifferenter sciunt,
 quasi decursura forsè flumina intris semper spunt-
 tur, quatenus illis amando famant unde ad nos
 prædicando defluant. Hæc pius ac sanctissimus
 Doctur. Quos spectasse videntur antiqui Phi-
 losophi, cum eleuantes ac honore profectum
 vnitatis virtutem, quam ^h vocauerit, ⁱ ^j
 ab ea omnia fieri, omniaque iterum in eam re-
 solui putauerunt. Cuius sententiæ auctorem
 Laëtius ^k Musæum Atheniensem huiusphi-
 liam, Homeri antecessorem, multotum anno-
 rum intervallo, credidit: fontem ac principium

A

^a Apocal. 1. 1.
^{v. 8.}

^b Ecclesiast. 1.
^{6. 1. 7.}

^e ^f ^g ^h ⁱ ^j ^k
 Miræ veritas
 p. n. i. o. p. r. i. m.
 epim.
 d. Laëtius in
 7. 1. 1.